

עלון מס' 260
י"א אייר התשע"ג

אחרי מות
קדושים

"לא תגנובו"

הרואה מעשה גניבה
ומחריש גם הוא נכלל
בכלל הגנב.. (אבן עזרא)
כמו שכתוב: הרואה
חילול שבת צריך
לבדוק את עצמו,
אולי פגום אצלו משהו
בשמירת שבת..
לא סתם מראים לנו
דברים משמים...

יִפְסִיד אָדָם כָּל לְמֹנֶהוּ
וְאֵל יַעֲשֶׂה
אֲסוּר קָל שֶׁבְּקָלִים.
גמרא

אדם לא נברא
בשביל עצמו, אדם
נברא בשביל השני.

רבי איצ'לה מוולוז'ין.
מתוך ומתוק האור

הדלקת הנר: 18:53
יציאת השבת: 19:47

חומרי בניין וקרימיקה
אדירם
סניף צומת ראם
08-8602602

לה"י

"מחודדין בפיר"...

שיהיו דברי תורה

"ושמרתם את זוזקותי ואת מצוותי אשר יעשה אותם האדם וזוי בהם" (כניח)

אם האדם שומר את מצוות ה' כראוי שכרו מובטח מאת ה' - וחי בהם...

חכמים הכניסו את מצוות "הכנסת כלה" בין
"ביקור חולים" לבין "לווית המת", ללמדנו
בזה שמצוות הכנסת כלה בכוחה להגן
ולשמור ולרפא חולים..
שמע ר' יוסף העשיר לדבריו, תרם את כל
הסכום הדרוש להכנסת הכלה היתומה.
כעבור כמה שעות חל שיפור במצבו של
הבן ולאחר זמן לא רב, קם ממיטת חוליו
בריא ושלם.

בכוח המצוות להגן עלינו.. נצלו זאת..

מתוך 'וקראת לשבת עונג'

מעשה באחד מגבאי ירושלים, שעסק
במצוות הכנסת כלה של כלה יתומה
שביתה ריקם..

במהלכו הגיע לביתו של ר' יוסף שהיה
ידוע כעשיר מופלג. נכנס, ראה את העשיר
ר' יוסף - כשעצב על פניו. שאלו, "מה
קרה?" ענה ר' יוסף: "סלח לי שאיני יכול
לשוחח עם כבודו, בננו חולה במחלה
קשה והרופאים אינם יודעים לתת מזור
למחלתו..."

"ישמע כבודו אלו" - ענה הגבאי - בכל בוקר
אנו אומרים בתפילה "אלו דברים... ביקור
חולים, הכנסת כלה ולווית המת".

"לא תלך רכיל בעמך"..." "לא תעמוד על דם רעך אני ה'"

מה הקשר בין שני חלקי הפסוק?

רבי ירוחם ממיר אומר: כאשר הוא רואה חבורה המדברת בפלוני ומרכלת עליו,
רואה הוא בעיני רוחו חבורת אוכלי אדם המבתרים את הגופה החמה ונוגסים שיניהם
באיבריה והדם נוטף על הסנטר... ודאי שאין זה דומה, כי ההם נועצים שיניהם בגופה
מתה ואלו נוגסים באדם חי ושופכים את דמו!

מתוך 'והגדת'

"הוכוז תוכיז את עמיתך"

משל לאדם היוצא לדרך, כשמביט במראה ומסדר את עצמו, אם יש לכלוך על בגדיו
הוא מנקה אותם ומיישר את עניבתו. נתאר לעצמנו אדם הרואה במראה שעניבתו
אינה במקומה, האם יעלה על הדעת שיתן למראה אגרוף וישבור אותה?! כך
ההסתכלות על המוכיח צריכה להיות כעין ראי שתפקידו להראות לאדם מהם פגמיו
ומה עליו לתקן. נקבל באהבה את התוכחה ובוזה נרוויח עולם הבא..

לוקט מ'לבוש יוסף'

"לא תעשו עול במשפט"

לפעמים אדם יודע על פלוני שגנב ממנו וכשמזדמן לו - הוא מרשה לעצמו לגנוב
ממנו בחזרה. זו הנהגה פסולה ועל כך הזהיר הכתוב: "לא תעשו עול במשפט", אפילו
כשהעוול נעשה במשפט כשידוע לך בברור שהנך צודק - אסור לך לעשות כן!

ה"משך חכמה" מתוך 'ומתוק האור'

זכות הלימוד בעלון לעילוי נשמת שאול מאיר בן ר' חיים בהגלי ז"ל

”לא תלך רכיל בעמך”

שלמה המלך אומר: ”עיניך לנוכח יביטו ועפעפייך יישרו נגדך”, הקב”ה ברא לאדם עיניים ועפעפיים, העינים נתנו לראיה והעפעפים כדי לכסות על העינים להגביל את ראייתן.

מדוע ברא הקב”ה עיניים וגם עפעפיים שתפקידיהם סותרים מעט זה את זה?

אלא בכל מה שנוגע לרוחניות שלך ושל בני ביתך פקח עיניך היטב והשגח על מעשיך כדי שתוכל לתקן את הנחוצ, אך שמסתכל אתה על השני השתמש בעפעפיים כדי לכסות את העינים אל תחטט במה שנוגע לזולת!

כאשר אנשים הופכים את היוצרות לצורך ביקורת על הזולת פוקחים הם את עיניהם וכלפי עצמם עוצמים הם את העינים בסלחנות מרובה הרי זה עצוב עבור כל הנוגעים בדבר..

”לא תעשו עוול במשפט”

יש העושה עוול והוא מודע לכך אלא שאינו מסוגל להתגבר על יצרו. מצבו של חוטא שכזה אינו רע כל כך מפני שבסופו של דבר הוא יתעשת ויחזור בתשובה, שהרי מצפונו מייסרו על חטאו.

אבל ישנו אדם שעושה עוול, והדבר נראה בעיניו צודק בטעמים שונים ובנימוקים משכנעים. מצבו של חוטא זה גרוע מפני שלעולם הוא לא ישוב בתשובה, שהרי לדעתו הוא צדיק.

וזהו שאמר הכתוב: ”לא תעשו עול במשפט”, כלומר שאם ארע לך שתעשה איזשהו עוול, לכל הפחות שהוא לא יהיה במשפט, שלא תצדיק את מעשיך אלא תדע שעשית עוול, וכך ברוב הימים תשוב בתשובה.

’שיח צדיקים’ מתוך ”תורי זהב”

”יין ושיכר אל תשת”

מי ששמח בה’ יתברך, לא צריך להביע את שמחתו בין דווקא, כי כשהשמחה היא אמיתית כלומר בה’ ובתורתו, גם בלעדי היין היא תהיה שמחה... ”נגילה ונשמחה בך”, ’בך-בתורתך’.

ר’ בונים מפשיסחא זצ”ל

פגיעה בזולת זהו דבר מסוכן מאד, שיכול אף לסכן את חיי האדם, ובודאי יש בכוחו למנוע ממנו ישועה, פרנסה, זיווג, בריאות וכיוצא ללא רחמים, הרבה שנות סבל יתכן ויעברו על האדם עד שיתעורר להבין מה עולל בפוגעו בחבירו, ברבו, בשידוך שהתבטל, בחמיו, כלה בחמותה...

כאשר מקבלים כל גברי בנחמ, 2023 ארג ובאק אפ”ם

חיים נעמיים יוגי ויפ”ם שבע”ם

יוג”ק גפאג שישין

פינת ההלכה

הרב דב ניסים שליט”א,
ראש כולל ”פורת יוסף”

דיני טבילת כלים

הקונה כלי סעודה מגוי אף שיוצרו ע”י ישראל, או שקונה מישראל כלים שיוצרו ע”י גוי, אסור להשתמש בהם עד שיטבילם במקווה קודם שישתמש בהם. ודווקא כלים העשויים ממתכת או מזכוכית. ולפיכך:

א. המתארח אצל חבירו שלא הטביל את כליו, אין לאורח להשתמש בכלים שלא הוטבלו. ועל כל פנים אין המאכל או המשקה שבכלי נאסרים, ויכול לאכלם ולשתותם מכלי אחר (כגון כלי חד פעמי).

ב. כלי שאינו משמש לאוכל מוכן, אין צריך לטבולו, כגון: מטחנת בשר, חצובה של כיריים (אף אם נותנים עליה לפעמים לחם), מפצח אגוזים.

ג. קומקום חשמלי, אם אפשר לטבולו ולהניחו למספר ימים שיתייבש היטב, יעשה כן. ואם חושש שיתקלקל, יפרק את חיבורו החשמלי, באופן שאינו ראוי לשימוש, ויחזור ויחברו.

ד. כלי-זכוכית הנקנים ביחד עם תכולתם ואינם מיועדים לשימוש, כגון צנצנות ריבה או אוכל לתינוקות, אין צריך לטבולם אם רוצה להשתמש בהם.

ה. צריך להטביל את כל הכלי בבת אחת, ואפילו הוא כלי גדול וארוך. וכן, יקפיד שיתמלא כולו במים ולא יישאר בו אוויר.

ו. צריך להיזהר שלא תהיה חציצה בין הכלי לבין המים, ולכן יסיר את התווית הדבוקה לכלי לפני הטבילה. וכן, בעת שמטביל את הכלי צריך שהכלי יהיה רפוי בידו, כדי שיבואו המים גם במקום אחיזתו.

ז. יברך קודם טבילת הכלי, אשר קדשנו במצוותיו וציוונו על טבילת כלי. ואם הם שני כלים או יותר מברך על טבילת כלים.

”לא תונו איש עמיתו ויראת מא-להיך” (כה”ז)

סופי התבות של המילים; ”ולא תונו איש את” הם אשתו רמז למה שאמרו חז”ל (בבא מציעא); ”לעולם יהא אדם זהיר באונאת אשתו, שמתוך שדמעתה מצויה אונאתה קרובה ... ואף על פי ששערי תפילה ננעלו שערי דמעות לא ננעלו” הרי מבואר שצערה ודמעתה של האישה עושים רושם למעלה וזהו שכתוב ”ויראת מא-להיך”

מתוך ’מתוק האור’

מכלל האהבה הוא, להתפלל מעומק הלב על כל איש מישראל, שיזכו לכל טוב הן ברוחניות והן בגשמיות.

מתוך עבד המלך.

מתוך ומתוק האור...